

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512209352
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7512209352.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1. C. Q., nar. X.X.XXXX, bytom W. Y. XXX/X, Y. W. F., 2. H. Š.K., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, Y. W. F., o zaplatenie 7.153,08 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 20.9.2018 č.k. 14C/114/2012-242 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v zostávajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 20.septembra 2018 č.k. 14C/114/2012-242 konanie proti žalovanému v 1.rade zastavil (výrok I.). Zastavil konanie v časti nad 6.603,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 425,94 €, ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 6.756,74 € od 25.2.2012 do 17.3.2014 vo výške 1.285,96 €, zo sumy 6.731,74 € od 18.3.2014 do 14.4.2014 vo výške 46,06 €, zo sumy 6.706,74 EUR od 15.4.2014 do 29.5.2014 vo výške 74,78 €, zo sumy 6.696,74 € od 30.5.2014 do 23.6.2014 vo výške 40,73 €, zo sumy 6.686,74 € od 24.6.2014 do 21.7.2014 vo výške 45,75 €, zo sumy 6.676,74 € od 22.7.2014 do 18.8.2014 vo výške 45,69 €, zo sumy 6.666,74 € od 19.8.2014 do 2.9.2014 vo výške 23,65 €, zo sumy 6.656,74 € od 3.9.2014 do 3.10.2014 vo výške 50,61 €, zo sumy 6.646,74 € od 04.10.2014 do 10.11.2014 vo výške 62,32 €, zo sumy 6.636,74 € od 11.11.2014 do 29.12.2014 vo výške 80,73 €, zo sumy 6.626,74 € od 30.12.2014 do 2.1.2015 vo výške 5,04 €, zo sumy 6.616,74 € od 3.1.2015 do 2.2.2015 vo výške 50,31 €, zo sumy 6.606,74 € od 3.2.2015 do 30.3.2015 vo výške 92,09 €, zo sumy 6.596,74 € od 31.3.2015 do 29.4.2015 vo výške 48,48 €, zo sumy 6.586,74 € od 30.4.2015 do 20.5.2015 vo výške 33,38 €, zo sumy 6.576,74 EUR od 21.5.2015 do 10.6.2015 vo výške 33,33 €, zo sumy 6.566,74 € od 11.6.2015 do 6.7.2015 vo výške 41,60 €, zo sumy 6.556,74 € od 7.7.2015 do 6.8.2015 vo výške 49,85 €, zo sumy 6.546,74 € od 7.8.2015 do 28.9.2015 vo výške 21,57 €, zo sumy 6.536,74 € od 29.9.2015 do 5.10.2015 vo výške 11,60 €, zo sumy 6.526,74 EUR od 6.10.2015 do 3.11.2015 vo výške 47,97 €, zo sumy 6.516,74 € od 4.11.2015 do 8.12.2015 vo výške 57,80 €, zo sumy 6.506,74 € od 9.12.2015 do 7.1.2016 vo výške 49,47 €, zo sumy 6.496,74 € od 8.1.2016 do 9.2.2016 vo výške 54,33 €, zo sumy 6.486,74 EUR od 10.2.2016 do 7.3.2016 vo výške 44,39 €, zo sumy 6.476,74 € od 8.3.2016 do 4.4.2016 vo výške 45,96 €, zo sumy 6.466,74 € od 5.4.2016 do 9.5.2016 vo výške 57,36 €, zo sumy 6.456,74 € od 10.5.2016 do 21.6.2016 vo výške 70,36 €, zo sumy 6.446,74 € od 22.6.2016 do 30.8.2016 vo výške 114,36 €, zo sumy 6.436,74 € od 31.8.2016 do 27.9.2016 vo výške 45,67 €, zo sumy 6.426,74 € od 28.9.2016 do 18.10.2016 vo výške 34,20 €, zo sumy 6.416,74 € od 19.10.2016 do 29.11.2016 vo výške 68,30 €, zo

sumy 6.406,74 € od 30.11.2016 do 23.12.2016 vo výške 38,97 €, zo sumy 6.396,74 € od 24.12.2016 do 30.1.2017 vo výške 61,60 €, zo sumy 6.386,74 € od 31.1.2017 do 21.2.2017 vo výške 35,61 €, zo sumy 6.376,74 € od 22.2.2017 do 7.3.2017 vo výške 22,62 €, zo sumy 6.366,74 € od 8.3.2017 do 4.4.2017 vo výške 45,18 €, zo sumy 6.356,74 € od 5.4.2017 do 16.5.2017 vo výške 67,66 €, zo sumy 6.346,74 € od 17.5.2017 do 6.6.2017 vo výške 33,78 €, zo sumy 6.336,74 € od 7.6.2017 do 25.7.2017 vo výške 78,69 €, zo sumy 6.326,74 € od 26.7.2017 do 22.8.2017 vo výške 44,89 €, zo sumy 6.316,74 € od 23.8.2017 do 19.9.2017 vo výške 44,82 €, zo sumy 6.306,74 € od 20.9.2017 do 31.10.2017 vo výške 67,13 €, zo sumy 6.296,74 € od 1.11.2017 do 20.11.2017 vo výške 31,91 €, zo sumy 6.286,74 € od 24.11.2017 do 27.12.2017 vo výške 58,95 €, zo sumy 6.276,74 € od 28.12.2017 do 30.1.2018 vo výške 54,08 €, zo sumy 6.266,74 € od 31.1.2018 do 27.2.2018 vo výške 44,47 €, zo sumy 6.256,74 € od 28.2.2018 do 27.3.2018 vo výške 44,40 €, zo sumy 6.246,74 € od 28.3.2018 do 24.4.2018 vo výške 44,33 €, zo sumy 6.236,74 € od 25.4.2018 do 22.5.2018 vo výške 44,26 €, zo sumy 6.226,74 € od 23.5.2018 do 25.6.2018 vo výške 53,65 €, zo sumy 6.216,74 € od 26.6.2018 do 31.7.2018 vo výške 56,72 €, zo sumy 6.206,74 € od 1.8.2018 do zaplattenia (výrok II.). V zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalovaným náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou zo dňa 18.mája 2012 (v spojení s podaním zo dňa 9.augusta 2012) žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 7.153,08 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

3. Podaním zo dňa 29.apríla 2013 vzal žalobca žalobu proti žalovanému v 1.rade späť a žiadal konanie proti nemu zastaviť. Po citácii § 144, § 145 ods. 1 CSP a § 146 ods. 1 CSP súd konanie proti žalovanému v 1.rade zastavil. Počas konania vzal žalobca čiastočne žalobu späť, a preto súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v časti nad 6.603,08 € spolu s úrokom z omeškania (špecifikovaným vo výroku II. rozsudku) zastavil.

4. Po citácii § 1 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.), § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z., § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z., § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 54 ods. 1 OZ, § 524 ods. 1,2 OZ, § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“), § 7 ods. 1 ZoB, § 92 ods. 8 ZoB, súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzavrel dňa 3.6.2005 so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0446375632, na základe ktorej žalovanému v 1. rade poskytol úver vo výške 150.000,-Sk (4.979,08 €). Žalovaná v 2. rade zabezpečila pohľadávku z predmetného úverového vzťahu ručením. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 2.160,-Sk (71,70 €)/splátka, splatných k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola 20.7.2005 a konečná splatnosť úveru 20.5.2015. Vyššie uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Povinnosť splácať úver v pravidelných mesačných splátkach žalovaný v 1. rade porušil, čo rovnako nebolo medzi stranami sporné.

5. Dňa 28.6.2011 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE. Podľa Prílohy č. 1 k tejto zmluve bola postúpená z postupcu na postupníka pohľadávka voči žalovanému v 1. rade z úverového účtu č. 446375632 vo výške 7.453,08 €, ktorá suma pozostávala z istiny 7.056,74 € a úrokov 396,34 €. Výška omeškaných splátok úveru pritom v čase postúpenia pohľadávky činila 2.946,60 €, splatnosť úveru mala nastať dňa 20.5.2015. Žalobca ako dôkaz o postúpení pohľadávky predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 spolu s Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011. Predložil tiež Oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011 adresované žalovaným spolu s podacím hárkom svedčiacim o tom, že predmetné oznámenie bolo žalovaným zasielané.

6. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu Zmluvy o postúpení pohľadávky.

7. Závazkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. V prípade bankových úverov ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Ustanovenie § 92 ods.

8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu oznámila, že z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 446375632/0900 zo dňa 3.6.2005 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom, a Zmluvu a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka odovzdala postupníkovi, pričom Slovenská sporiteľňa, a.s. nedisponuje výzvou banky na splnenie záväzkov zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0446375632, s ktorými boli žalovaní ako klienti nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Žalobca v podaní zo dňa 17.8.2018 (č.l. 221-223 spisu) uviedol, že nedisponuje písomnou výzvou banky - Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovanou žalovaným na plnenie a dokladom preukazujúcim, že dlžník bol v čase uskutočnenia tejto výzvy v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní. Predmetnú skutočnosť potvrdila aj zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 20.9.2018.

8. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a to po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd vyslovil názor, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Vyplýva to napokon aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva ...“. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách k § 92 vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom spore bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

9. Otázkou, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre nedodržanie (nesplnenie) podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 konštatoval nasledovné : Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva

splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok). Súd v súvislosti s vyššie uvedenou citáciami poukazuje aj na článok 2 CSP majúc za to, že závery citovaných rozhodnutí sú aplikovateľné aj pre toto konanie.

10. Súd zosumarizoval dôvody, pre ktoré žalobu v zostávajúcej časti zamietol, nasledovne:

I. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky (Slovenskej sporiteľne, a.s.) klientom (žalovaným) na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, pričom uskutočnenie takejto výzvy je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladom pre to, aby banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku mohla postúpiť inej osobe.

II. Skutočnosť, že predmetom postúpenia mala byť v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 a Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 pohľadávka voči žalovaným zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 446375632 vo výške 7.453,08 € svedčí nepochybne o tom, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka postúpila žalobcovi ako nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné (dokonca aj z Prílohy č. 1 vyplýva, že výška omeškanej splátky v čase postúpenia predstavovala len 2.946,60 € a nie 7.453,08 €).

11. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V priebehu konania vzal žalobca žalobu proti žalovanému v 1. rade späť a žiadal konanie proti nemu zastaviť. Zastavenie konania proti žalovanému v 1. rade teda procesne zavinil žalobca, v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP má preto nárok na náhradu trov konania žalovaný v 1. rade voči žalobcovi. Žalovaná v 2. rade bola zas v konaní úspešnejšia, a preto má podľa ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Keďže ale ani jednému zo žalovaných trov konania nevznikli, súd rozhodol, že žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.

13. Proti výroku rozsudku III., ktorým súd žalobu žalobcu v „zostávajúcej časti“ (presnejšie „v prevyšujúcej časti“) zamietol vo vzťahu k žalovanej v 2. rade podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutom výroku a vyhovieť žalobe žalobcu, resp. zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolanie podal z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

15. Žalobca poukázal na znenie § 92 ods.8 ZoB, ust. § 89 ods. 1 ZoB a bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky (bez ohľadu na čo, či sú budúce alebo súčasné ...). Vyjadril názor, že ust. § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení ZoB, pričom ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov. Keďže v danom prípade si strany dojednali odchyľnu úpravu, žalobca zastáva názor, že skúmanie splnenia podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB v konaní nebolo potrebné, a tak súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, ak skúmal splnenie týchto podmienok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn.

11Co/206/2015 zo dňa 5.10.2016, 11Co/11/2015 zo dňa 25.8.2016, 10Co/57/2017 zo dňa 8.2.2018 a uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.1.2018 sp.zn. 24Co/147/2017.

16. Po citácii § 92 ods. 8 ZoB žalobca dôvodil, že súd vec nesprávne právne posúdil, ak mal za to, že pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku predstavuje len splatné pohľadávky banky. Považuje za nesporné, že peňažný záväzok žalovaných vznikol už splnením záväzku postupcu, t.j. už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov v ich prospech. Za nesprávny teda považoval záver súdu, ktorý za takúto pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku považoval iba tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Žalobca má za to, že zo znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná. Toto ustanovenie podľa názoru odvolateľa nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Žalobca ďalej dôvodil, že splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, a teda aj v prípade, ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky (s nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok). Na podporu svojich tvrdení poukázal na ďalšie rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/76/2016 zo dňa 7.12.2016, a 9Co/145/2015 zo dňa 5.10.2016.

17. Žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy s príslušenstvom, pričom aktívnu legitímáciu preukázal predloženými oznámeniami o postúpení pohľadávky zo strany postupcu ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok. Po citácii § 150 ods.1 CSP a § 151 ods.1 CSP žalobca konštatoval, že skutkové tvrdenia žalovaná strana nepoprela a tak ich treba považovať za nesporné.

18. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSp a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm.f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Rozsudok je vo výroku o zamietnutí žaloby v zostávajúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania vecne správny, a preto ho odvolací súd v týchto výrokoch podľa § 387 ods.1 CSp potvrdil.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.januára 2020 o 9.55 hod., v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 22.1.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods.1, 3 CSP.

22. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm.f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

24. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené odvolacie dôvody v potvrdenej časti rozsudku nie sú naplnené.

27. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav. Vykonal ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonalé dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP a § 192 CSP a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

28. Mimoriadne podrobné, vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP).

29. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

30. Predmetom konania v prejednávanom spore je zaplatenie sumy 7.153,08 € s prísl. titulom dlhu žalovaných zo zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej s právnym predchodcom žalobcu (Slovenskou sporiteľňou, a.s.), pričom žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 28.6.2011. Žalobca je pritom nebankovým subjektom.

31. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (ZoB), ktoré upravuje v súčasnosti podmienky postúpenia pohľadávky banky, a to v znení účinnom od 1.1.2009 v zmysle novely zákona č. 483/2001 Z.z. vykonanej zák. č. 552/2008 Z.z., ktorou bol do ust. § 92 vložený nový odsek 6 a dovtedajšie odseky 6 až 10 sa označili ako odseky 7 až 9. Došlo teda aj k prečíslovaniu odseku 7 na odsek 8.

32. Ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok podmienky postúpenia pohľadávky banky upravovalo ust. § 92 ods. 7 zák. č. 483/2001 Z.z., ktorého znenie bolo totožné so znením ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinnom od 1.1.2009. Preto nesprávne označenie odseku súdom prvej inštancie nemá za následok nesprávnosť právneho posúdenia veci.

33. Podľa ust. § 92 ods. 7 zákona 483/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008 (ust. § 92 ods. 8 zákona 483/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník) aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, ak v prejednávannej veci aplikoval pri rozhodovaní citované ust. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré sa vzťahuje na prejednávanú vec a skúmal platnosť zmluvy o postúpení žalobou uplatnenej pohľadávky z hľadiska tohto zákonného ustanovenia.

Uvedené zákonné ustanovenie stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky.

35. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

36. Súdna prax je vzácnou jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 10Bdo/92/2018 etc).

37. Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 (do 31.12.2008 ods.7) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky.

38. V prípade nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o aký ide aj v prejednávanej veci, súd je povinný ex offico skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 (do 31.12.2008 ods.7) zákona 483/2001 Z.z. a či je žalobca aktívne legitímovaný na podanie žaloby.

39. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere a to v tom, že môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatennej pohľadávky inému subjektu ako je banka by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka. Z uvedeného zároveň vyplýva, že mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru nemôže úspešne uplatniť iný subjekt ako banka na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže tomu bráni vyššie uvedená prekážka v možnosti postúpiť nesplatenú pohľadávku.

40. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 (do 31.12.2008 ods.7) bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobcu o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v zmysle čl. III bod 46), treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 (do 31.12.2008 ods.7) bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia.

41. V danom prípade žalobca ako postupník v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie svojej aktívnej legitímácie, teda vlastníctvo pohľadávky, z ktorej odvodzuje svoj nárok.

42. K odvolacím námietkam žalobcu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ust. § 92 ods.8 ZoB považuje žalobca za dispozitívne s odkazom na bod 19.16 obchodných podmienok. Zisťovanie obsahu obchodných podmienok, konkrétne znenia bodu 19.16 však nebolo predmetom konania pred súdom prvej inštancie, pričom žalobca v záujme náležitého preukázania skutkového stavu a svojej aktívnej vecnej legitímácie znenie obchodných podmienok v uvedenom rozsahu súdu ani nepredložil. Dispozitívnosť ust. § 92 ods.8 ZoB ďalej žalobca odôvodnil v súvislosti s potrebou aplikácie ust. § 89 ods.1 ZoB, ktoré v tretej vete upravuje, že „banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka alebo pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods.1“. V konaní nebola preukázaná a nebola ani predmetom dokazovania existencia žiadnej dohody medzi bankou a klientom vylučujúca aplikáciu § 92 ods.8 Zákona o bankách.

43. Odvolaciemu súdu sa žiada povedať, že v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 60/2018) dovolací súd uviedol, že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 ZoB dovolací súd označil za špeciálne zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko Zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tie isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta Zákona o bankách), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje. Dovolací súd konštatoval, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené (zakázané). Išlo by teda o neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

44. K žalobcovej argumentácii ohľadom námietky, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, dovolací súd v prejednávanej veci uviedol, že aj keď je uvedené ust. § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom „Bankové tajomstvo“, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku (ne)porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevyklučujú, ale sa práve naopak prekrývajú.

45. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k správne záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby voči žalovaným, lebo pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. zo zmluvy o splátkovom úvere voči žalovaným mu nebola platne postúpená vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

46. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil.

47. Výrok o zastavení konania proti žalovanému v 1. rade, ako aj výrok o zastavení konania v časti nad 6.603,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 425,94 € a s ročnými úrokmi z omeškania tak, ako sú špecifikované (vo výroku II.) odvolaním napadnuté neboli a tak nadobudli právoplatnosť.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešným žalovaným v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, a preto odvolací súd v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP zakotvujúci procesnú ekonómiu, stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).